

Σίμος Κακάλας: «Η τέχνη δεν πρέπει να κουνάει το δάχτυλο»

[typosthes.gr/politismos/210960_simos-kakalas-i-tehni-den-prepei-na-koynaei-dahtylo](https://www.typosthes.gr/politismos/210960_simos-kakalas-i-tehni-den-prepei-na-koynaei-dahtylo)

Συνέντευξη στην Λεμονιά Βασβάνη

Γνωστός και αγαπημένος σκηνοθέτης στην πόλη μας είναι ο **Σίμος Κακάλας**. Με παραστάσεις όπως το «*Λιωμένο Βούτυρο*», αλλά και τις προσεγγίσεις του πάνω στην «*Γκόλφω*» έδωσε νέα πνοή στον θεατρικό αέρα της πόλης.

Τα τελευταία χρόνια ζει και δημιουργεί στην πρωτεύουσα, όμως η πρόσφατη συνεργασία του με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος τον έφερε ξανά στη Θεσσαλονίκη. Σκηνοθετεί το «**Εδώ Ουρανός**», έργο της Αγλαΐα Βετεράνι (Aglaja Veteranyi) σε μετάφραση Σοφίας Γεωργακοπούλου που παίζεται **από 7/3/2020 στο Φουαγιέ του Θεάτρου Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών**.

«Πρόκειται για τη θεατρική διασκευή πάνω σε ένα μυθιστόρημα της Αγλαΐα Βετεράνι. Είναι ένα έργο με αυτοβιογραφικά στοιχεία, αναφέρεται σε αυτό στην παιδική της ηλικία», ανέφερε ο ίδιος σε τηλεφωνική μας συνομιλία. Ο ίδιος δεν γνώριζε το κείμενο. Η πρόταση έγινε από τον πρώην καλλιτεχνικό διευθυντή του ΚΘΒΕ κ. Γιάννη Αναστασάκη. «Διαβάζοντάς το με συγκίνησε, μου άρεσε η θεματολογία του και ο τρόπος γραφής του».

Πρόσθεσε πως «το κείμενο αναπτύσσεται σε ένα δίπτυχο: από τη μία μιλά για ένα 8χρονο κορίτσι και από την άλλη για το ίδιο κορίτσι αλλά στα 13 του χρόνια. Οι γονείς της Αγλαΐα ήταν σαρ του τσίρκου στην Ρουμανία του Τσαουσέσκου. Κλέβουν το ταμείο και το σκάνε στην Ευρώπη προς αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής. Περιμένουν μεγαλεία και να βρίσκουν εύκολα χρήματα όμως σύντομα τα πράγματα χειροτερεύουν. Το έργο έχει περιπέτεια, έχει τη μαγεία του τσίρκου και συνάμα τις δυσκολίες της ζωής. Και η Βαλκανική θεματολογία του είναι οικεία και ίσως αυτό προσθέσει έναν ακόμη λόγο για να αγκαλιαστεί από το κοινό».

«Πρόκειται για ένα πολύπλευρο κείμενο», σχολίασε. Ωστόσο τόνισε πως ίδιος δεν θέλει να υποδεικνύει τα νοήματα του έργου, αλλά αφήνει στο κοινό χώρο για να σκεφτεί. «Ο καθένας θα δει κάτι διαφορετικό. Η τέχνη δεν είναι σχολείο, δεν πρέπει να κουνάει το δάχτυλο», σημείωσε.

Με μάσκες, κούκλες και αφήγηση

Τον ρωτήσαμε για την χρήση αντικειμένων όπως οι μάσκες και οι κούκλες στην παράσταση, κάτι που ο ίδιος συνηθίζει στις δουλειές του, και σχολίασε: «Εδώ επιστρατεύω στοιχεία που κατά καιρούς έχω χρησιμοποιήσει και που τα αγαπώ πολύ: μάσκες, κούκλες, αφήγηση. Θα έλεγα πως δεν υπάρχει πρωταγωνιστής ή καλύτερα πρωταγωνιστής μου είναι η μικρή κούκλα Αγλαΐα».

Έχοντας κάνει στη Θεσσαλονίκη τα πρώτα του επαγγελματικά βήματα δεν μπορούσαμε να μην τον ρωτήσουμε πώς νιώθει για την επιστροφή του σε γνώριμα εδάφη. «Νιώθω συγκίνηση που βρίσκομαι ξανά στην πόλη, σε γνωστές περιοχές, με οικεία πρόσωπα», σημείωσε.

Για την Αγλαΐα Βετεράνι

Η Αγλαΐα Βετεράνι γεννήθηκε το 1962 στο Βουκουρέστι, κόρη μιας αρτίστας και ενός κλόουν και αρτίστα, με τους οποίους ήδη από το 1965 άρχισε να εμφανίζεται στη σκηνή του τσίρκου. Το 1967 η οικογένεια εγκατέλειψε τη Ρουμανία και πήγε στην Ελβετία. Τα επόμενα δέκα χρόνια ακολούθησαν μεγάλα ταξίδια με εμφανίσεις σε τσίρκο και βαριετέ στην Ευρώπη, την Αφρική και τη Νότια Αμερική.

Μετά την επιστροφή στην Ελβετία το 1978, η Αγλαΐα Βετεράνι άρχισε να αυτό-μορφώνεται και από το 1979 ως το 1982 σπούδασε ηθοποιός στη Θεατρική Ομάδα Ζυρίχης (Schauspiel-Gemeinschaft Zürich). Εκείνη την εποχή έγραψε και τα πρώτα της λογοτεχνικά κείμενα. Από το 1982 δούλεψε ως ηθοποιός και από το 1988 ήταν συνδιευθύντρια της Θεατρικής Ομάδας Ζυρίχης. Εκτός από τις πολλές ανεξάρτητες θεατρικές παραστάσεις που ανέβασε, ίδρυσε και δύο ομάδες περφόρμανς, με τις οποίες πραγματοποίησε πολλές θεατρικές παραγωγές: «Die Worttruppe» [Αντλία λέξεων] μαζί με τον Ρενέ Ομπερχόλτσερ (1993-1996) και «Die Engelmaschine» [Αγγελική μηχανή] μαζί με τον Γιενς Νίλσεν (1996-2002). Παράλληλα δημοσίευε σύντομα διηγήματα σε ανθολογίες, λογοτεχνικά περιοδικά και εφημερίδες. Έγινε διεθνώς γνωστή με το αυτοβιογραφικό κείμενο μυθοπλασίας Γιατί βράζει το παιδί μέσα στην πολέντα (Warum das Kind in der Polenta kocht, εκδόσεις DVA, 1999).

Η Αγλαΐα Βετεράνι αυτοκτόνησε στις 3 Φεβρουαρίου 2002 στη Ζυρίχη. Μετά θάνατον εκδόθηκαν δύο ακόμη βιβλία της, το μυθιστόρημα Das Regal der letzten Atemzüge [Το ράφι των τελευταίων αναπνοών], εκδόσεις DVA, 2002 και η συλλογή διηγημάτων Vom geräumten Meer, den gemieteten Socken und Frau Butter [Για την αδειασμένη θάλασσα, τις νοικιασμένες κάλτσες και την κυρία Μπούτερ], εκδόσεις DVA, 2004.

Συντελεστές

Μετάφραση: Σοφία Γεωργακοπούλου, Διασκευή-Σκηνοθεσία-Μουσική επιμέλεια: Σίμος Κακάλας, Σκηνικά-Κοστούμια: Γιάννης Κατρανίτσας, Μάσκες: Μάρθα Φωκά, Κούκλες: Στάθης Μαρκόπουλος, Φωτισμοί: Παναγιώτης Λαμπής, Video/Video Mapping: Κλεάνθης Καραπιπέρης, Βοηθός σκηνοθέτη-Διασκευή-Μουσική επιμέλεια: Δημήτρης Καλακίδης, Βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου: Δανάη Πανά, Φωτογράφιση παράστασης: Τάσος Θώμογλου, Οργάνωση παραγωγής: Μαριλύ Βεντούρη.

Παίζουν: Στεφανία Ζώρα, Γιώργος Κολοβός, Κωνσταντίνος Μωραΐτης, Χριστίνα Παπατριανταφύλλου, Γιάννης Τσεμπερλίδης

Χρήσιμα

Παραστάσεις: Τετάρτη έως και Κυριακή 21:15. Είσοδος από 5 έως 13 ευρώ. Προπώληση: ταμεία ΚΘΒΕ (Τ.2315 200 200), vina.gr, Τ. 11876. Σημειώστε πως οι παραστάσεις ενηλίκων συνεχίζονται κανονικά στο ΚΘΒΕ.

Από την έντυπη έκδοση της εφημερίδας "Τύπος Θεσσαλονίκης"